

Jazyk a jazyková komunikace

Charakteristika vyučovacího předmětu Český jazyk a literatura

Škola považuje předmět Český jazyk a literatura za významný nástroj poznávání světa a porozumění sobě samému. Ve výuce si žáci osvojují jazykové, komunikační a literární znalosti a dovednosti, kterých využívají nejen ve svých mluvených a písemných projevech, ale i v ostatních školních předmětech a ve svém dalším osobním, občanském a profesním životě.

Vyučovací předmět Český jazyk a literatura vychází ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace. Výuka se dělí na tři tematické oblasti – jazykovou, komunikační a slohovou a literární výchovu. Jazyková výchova pomáhá žákům správně a adekvátně užívat jazykových prostředků v jejich mluvených a psaných projevech. Komunikační výchova připravuje žáky na to, aby dokázali reagovat vhodně, věcně a jazykově správně v různých komunikačních situacích. V literární výchově při práci s uměleckými i jinými texty v tištěné i elektronické podobě si žáci osvojují dovednosti potřebné pro porozumění textu, pochopení jeho významu a smyslu a pro jeho hlubší vnímání.

1. stupeň ZŠ

Obsahové vymezení vyučovacího předmětu

Ve výuce českého jazyka a literatury na 1. stupni je důraz kladen především na:

- výuku čtení zvolenou metodou
- výuku psaní zvoleným typem písma
- poznání jazykového systému jako opory pro mluvení a psaní ve spisovném jazyce
- osvojení základních pravopisných jevů
- vhodné užívání jazykových prostředků
- výstižné formulování a sdělování svých myšlenek
- získávání informací z různých zdrojů, tradičních i digitálních
- základy práce s literárním textem
- rozvíjení čtenářských dovedností a návyků zaměřených k tomu, aby žák ve výuce na druhém stupni dokázal samostatně pracovat s přiměřeně náročnými odbornými, uměleckými a publicistickými texty v tištěné a elektronické podobě;
- poznávání základních literárních druhů na základě četby, vnímání jejich specifických znaků, formulaci vlastních názorů na přečtené.

Učivo uvedené v učebních osnovách je v rámci školy závazné. Zařazení rozšiřujícího učiva zváží vyučující s ohledem na specifika konkrétní třídy a individuální potřeby žáků.

Do výuky jsou formou integrace průběžně zařazována průřezová témata v souvislosti s aktuálními situacemi a problémy současného světa. Jedná se o následující průřezová témata:

- **Osobnostní a sociální výchova (OSV):** Rozvoj schopností poznávání, Sebepoznání a sebezpojetí, Seberegulace a sebeorganizace, Psychohygiena, Kreativita, Poznávání lidí, Mezilidské vztahy, Komunikace, Kooperace a kompetice, Řešení problémů a rozhodovací dovednosti

- **Mediální výchova (MeV):** Kritické čtení a vnímání mediálních sdělení, Interpretace vztahu mediálních sdělení a reality, Vnímání autora mediálních sdělení, Fungování a vliv médií ve společnosti, Tvorba mediálního sdělení, Práce v realizačním týmu.
- **Multikulturní výchova (MuV):** Kulturní difference; Lidské vztahy; Multikulturalita.
- **Výchova demokratického občana (VDO):** Občanská společnost a škola, Občan občanská společnost a stát.
- **Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech (VMEGS):** Evropa a svět nás zajímá, Objevujeme Evropu a svět, Jsme Evropané.
- **Environmentální výchova (EV):** Ekosystémy, Základní podmínky života, Lidské aktivity a problémy životního prostředí, Vztah člověka k prostředí.
- **Etická výchova (EtV):** Mezilidské vztahy a komunikace, Důstojnost lidské osoby, Pozitivní hodnocení druhých, Kreativita a iniciativa, Komunikace citů, Interpersonální a sociální empatie, Asertivita, Reálné a zobrazené vzory, Prosociální chování v osobních vztazích, Prosociální chování ve veřejném životě.

Osobnostní a sociální výchova prolíná celou výukou českého jazyka, komunikace a literatury.

Časové vymezení vyučovacího předmětu

Vyučovací předmět Český jazyk a literatura se realizuje ve všech ročnících 1. stupně ZŠ v této hodinové dotaci:

	1. stupeň				
Ročník	1	2	3	4	5
Počet hodin	7+2	7+1	7+2	6+2	6+2

Organizační vymezení vyučovacího předmětu

Český jazyk je vyučován z větší části v nedělených třídách. V případě, že se část výuky odehrává v rámci školního tematického projektu, jsou žáci rozdělení podle předem stanoveného klíče. Vyučování předmětu probíhá v kmenové učebně třídy, ve školní knihovně nebo počítačové učebně, alespoň jednou za školní rok v městské knihovně nebo vybraných veřejných budovách (např. pošta, vlakové nádraží apod.). Žáci si osvojené dovednosti a znalosti vyzkouší v činnostech organizovaných pro školu a komunitu rodičů a obce.

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel se při veškerých činnostech cíleně zaměřuje také na rozvíjení a hodnocení klíčových kompetencí žáků.

KOMPETENCE K UČENÍ vést žáky k zodpovědnosti za své vzdělávání, umožnit žákům osvojit si strategii učení a motivovat je pro celoživotní učení	➤ vedeme žáky k zodpovědnosti za jejich vzdělávání a za jejich „budoucnost“ - připravujeme je na celoživotní učení ➤ učíme žáky vyhledávat, zpracovávat a používat potřebné informace v literatuře a na internetu
KOMPETENCE K ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ podněcovat žáky k tvořivému myšlení, logickému uvažování a k řešení problémů KOMPETENCE KOMUNIKATIVNÍ vést žáky k otevřené, všestranné a účinné komunikaci KOMPETENCE SOCIÁLNÍ A PERSONÁLNÍ rozvíjet u žáků schopnost spolupracovat, pracovat v týmu, respektovat a hodnotit práci vlastní i druhých	➤ na modelových příkladech ve svých předmětech naučíme žáky algoritmu řešení problémů ➤ podporujeme netradiční (originální) způsoby řešení problémů ➤ ve škole i při mimoškolních akcích průběžně monitorujeme, jak žáci řešení problémů prakticky zvládají
	➤ podporujeme různé formy komunikace na „mezinárodní úrovni“ v rámci Evropy i světa ➤ klademe důraz na „kulturní úroveň“ komunikace ➤ vedeme žáky k tomu, aby otevřeně vyjadřovali svůj názor podpořený logickými argumenty. ➤ učíme žáky publikovat a prezentovat své názory a myšlenky (školní časopis, místní tisk, web, ppt. prezentace apod.) ➤ vedeme žáky k pozitivní prezentaci a reprezentaci svojí osoby a svojí školy na veřejnosti ➤ připravujeme žáky na zvládnutí komunikace s jinými lidmi v obtížných situacích
	➤ učíme žáky pracovat v týmech, učíme je vnímat vzájemné odlišnosti jako podmínku efektivní spolupráce ➤ rozvíjíme schopnost žáků zastávat v týmu různé role ➤ učíme žáky kriticky hodnotit práci (význam) týmu, svoji práci (význam) v týmu i práci (význam) ostatních členů týmu ➤ podporujeme vzájemnou pomoc žáků, vytváříme situace, kdy se žáci vzájemně potřebují ➤ podporujeme integraci žáků se speciálními vzdělávacími potřebami do třídních kolektivů

KOMPETENCE OBČANSKÉ vychovávat žáky jako svobodné občany, plnící si své povinnosti, uplatňující svá práva a respektující práva druhých, jako osobnosti zodpovědné za svůj život, své zdraví a za své životní prostředí, jako ohleduplné bytosti, schopné a ochotné účinně pomoci v různých situacích	➤ netolerujeme agresivní, hrubé, vulgární a nezdvořilé projevy chování žáků, zaměstnanců školy i rodičů ➤ na konkrétních modelových příkladech demonstrujeme pozitivní a negativní projevy chování lidí ➤ podporujeme různé formální i neformální způsoby spolupráce s obcí, policií, složkami IZS apod.
KOMPETENCE PRACOVNÍ vést žáky k pozitivnímu vztahu k práci, naučit žáky používat při práci vhodné materiály, nástroje a technologie, naučit žáky chránit své zdraví při práci, pomoci žákům při volbě jejich budoucího povolání	➤ vedeme žáky k pozitivnímu vztahu k práci, žádnou práci netrestáme, kvalitně odvedenou práci vždy pochválíme ➤ při výuce vytváříme podnětné a tvořivé pracovní prostředí ➤ měníme pracovní podmínky, žáky vedeme k adaptaci na nové pracovní podmínky ➤ různými formami (exkurze, film, beseda apod.) seznamujeme žáky s různými profesemi

Očekávané výstupy vzdělávacího oboru (OVO) Český jazyk a literatura 1. stupeň ZŠ

1. KOMUNIKAČNÍ A SLOHOVÁ VÝCHOVA

Očekávané výstupy - 1. období (OVO)

žák

- 1.1 *plynule čte s porozuměním texty přiměřeného rozsahu a náročnosti*
- 1.2 *porozumí písemným nebo mluveným pokynům přiměřené složitosti*
- 1.3 *respektuje základní komunikační pravidla v rozhovoru*
- 1.4 *pečlivě vyslovuje, opravuje svou nesprávnou nebo nedbalou výslovnost*
- 1.5 *v krátkých mluvených projevech správně dýchá a volí vhodné tempo řeči*
- 1.6 *volí vhodné verbální i nonverbální prostředky řeči v běžných školních i mimoškolních situacích*
- 1.7 *na základě vlastních zážitků tvoří krátký mluvený projev*
- 1.8 *zvládá základní hygienické návyky spojené se psaním*
- 1.9 *píše správné tvary písmen a číslic, správně spojuje písmena i slabiky; kontroluje vlastní písemný projev*
- 1.10 *píše věcně i formálně správně jednoduchá sdělení*
- 1.11 *seřadí ilustrace podle dějové posloupnosti a vypráví podle nich jednoduchý příběh*

Očekávané výstupy - 2. období (OVO)

žák

- 1.12 *čte s porozuměním přiměřeně náročné texty potichu i nahlas*
- 1.13 *rozlišuje podstatné a okrajové informace v textu vhodném pro daný věk, podstatné informace zaznamenává*
- 1.14 *posuzuje úplnost či neúplnost jednoduchého sdělení*
- 1.15 *reprodukuje obsah přiměřeně složitého sdělení a zapamatuje si z něj podstatná fakta*
- 1.16 *vede správně dialog, telefonický rozhovor, zanechá vzkaz na záznamníku*
- 1.17 *rozpoznává manipulativní komunikaci v reklamě*
- 1.18 *volí náležitou intonaci, přízvuk, pauzy a tempo podle svého komunikačního záměru*
- 1.19 *rozlišuje spisovnou a nespisovnou výslovnost a vhodně ji užívá podle komunikační situace*
- 1.20 *píše správně po stránce obsahové i formální jednoduché komunikační žánry*
- 1.21 *sestaví osnovu vyprávění a na jejím základě vytváří krátký mluvený nebo písemný projev s dodržáním časové posloupnosti.*

Učivo (U)

- 1.1 **čtení** - praktické čtení (technika čtení, čtení pozorné, plynulé, znalost orientačních prvků v textu); věcné čtení (čtení jako zdroj informací, čtení vyhledávací, klíčová slova)
- 1.2 **naslouchání** - praktické naslouchání (zdvořilé, vyjádření kontaktu s partnerem); věcné naslouchání (pozorné, soustředěné, aktivní - zaznamenat slyšené, reagovat otázkami)
- 1.3 **mluvený projev** - základy techniky mluveného projevu (dýchání, tvoření hlasu, výslovnost), vyjadřování závislé na komunikační situaci; komunikační žánry: pozdrav, oslovení, omluva, prosba, vzkaz, zpráva, oznámení, vypravování, dialog na základě obrazového materiálu; základní komunikační pravidla (oslovení, zahájení a ukončení dialogu, střídání rolí mluvčího a posluchače, zdvořilé vystupování), mimojazykové prostředky řeči (mimika, gesta)
- 1.4 **písemný projev** - základní hygienické návyky (správné sezení, držení psacího náčiní, hygiena zraku, zacházení s grafickým materiálem); technika psaní (úhledný, čitelný a přehledný písemný projev, formální úprava textu); žánry písemného projevu: adresa, blahopřání, pozdrav z prázdnin, omluvenka; zpráva, oznámení, pozvánka, vzkaz, inzerát, dopis, popis; jednoduché tiskopisy (příhláška, dotazník), vypravování

2. JAZYKOVÁ VÝCHOVA

Očekávané výstupy - 1. období (OVO)

žák

- 2.1 *rozlišuje zvukovou a grafickou podobu slova, člení slova na hlásky, odlišuje dlouhé a krátké samohlásky*
- 2.2 *porovnává významy slov, zvláště slova opačného významu a slova významem souřadná, nadřazená a podřazená, vyhledá v textu slova příbuzná*
- 2.3 *porovnává a třídí slova podle zobecněného významu - děj, věc, okolnost, vlastnost*
- 2.4 *rozlišuje slovní druhy v základním tvaru*
- 2.5 *užívá v mluveném projevu správné gramatické tvary podstatných jmen, přídavných jmen a sloves*
- 2.6 *spojuje věty do jednodušších souvětí vhodnými spojkami a jinými spojovacími výrazy*
- 2.7 *rozlišuje v textu druhy vět podle postoje mluvčího a k jejich vytvoření volí vhodné jazykové i zvukové prostředky*
- 2.8 *odůvodňuje a píše správně: i/y po tvrdých, měkkých a obojetných souhláskách ve vyjmenovaných slovech; dě, tě, ně, ú/ů, bě, pě, vě, mě - mimo morfologický šev; velká písmena na začátku věty a v typických případech vlastních jmen osob, zvířat a místních pojmenování*

Očekávané výstupy - 2. období (OVO)

žák

- 2.9 *porovnává významy slov, zvláště slova stejného nebo podobného významu a slova víceznačná*
- 2.10 *rozlišuje ve slově kořen, část příponovou, předponovou a koncovku*
- 2.11 *určuje slovní druhy plnovýznamových slov a využívá je v gramaticky správných tvarech ve svém mluveném projevu*
- 2.12 *rozlišuje slova spisovná a jejich nespisovné tvary*
- 2.13 *vyhledává základní skladební dvojici a v neúplné základní skladební dvojici označuje základ věty*
- 2.14 *odlišuje větu jednoduchou a souvětí, vhodně změní větu jednoduchou v souvětí*
- 2.15 *užívá vhodných spojovacích výrazů, podle potřeby projevu je obměňuje*
- 2.16 *píše správně i/y ve slovech po obojetných souhláskách*
- 2.17 *zvládá základní příklady syntaktického pravopisu*

Učivo (U)

- 2.1 **zvuková stránka jazyka** - sluchové rozlišení hlásek, výslovnost samohlásek, souhlásek a souhláskových skupin, modulace souvislé řeči (tempo, intonace, přízvuk)
- 2.2 **slovní zásoba a tvoření slov** - slova a pojmy, význam slov, slova jednoznačná a mnohoznačná, antonyma, synonyma, homonyma; stavba slova (kořen, část předponová a příponová, koncovka)
- 2.3 **tvarosloví** - slovní druhy, tvary slov
- 2.4 **skladba** - věta jednoduchá a souvětí, základní skladební dvojice
- 2.5 **pravopis** - lexikální, základy morfologického (koncovky podstatných jmen a přídavných jmen tvrdých a měkkých) a syntaktického (shoda přísudku s holým podmětem)

3. LITERÁRNÍ VÝCHOVA

Očekávané výstupy - 1. období (OVO)

žák

- 3.1 *čte a přednáší z paměti ve vhodném frázování a tempu literární texty přiměřené věku*
- 3.2 *vyjadřuje své pocity z přečteného textu*
- 3.3 *rozlišuje vyjadřování v próze a ve verších, odlišuje pohádku od ostatních vyprávění*
- 3.4 *pracuje tvořivě s literárním textem podle pokynů učitele a podle svých schopností*

Očekávané výstupy - 2. období (OVO)

žák

3.5 *vyjadřuje své dojmy z četby a zaznamenává je*

3.6 *volně reprodukuje text podle svých schopností, tvoří vlastní literární text na dané téma*

3.7 *rozdlišuje různé typy uměleckých a neuměleckých textů*

3.8 *při jednoduchém rozboru literárních textů používá elementární literární pojmy*

Učivo (U)

3.1 **poslech literárních textů**

3.2 **zážitkové čtení a naslouchání**

3.3 **tvořivé činnosti s literárním textem** - přednes vhodných literárních textů, volná reprodukce přečteného nebo slyšeného textu, dramatizace, vlastní výtvarný doprovod

3.4 **základní literární pojmy** - literární druhy a žánry: rozpočítadlo, hádanka, říkanka, báseň, pohádka, bajka, povídka; spisovatel, básník, kniha, čtenář; divadelní představení, herec, režisér; verš, rým, přirovnání

ČESKÝ JAZYK – 1. ročník

Výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata
Žák: - skládá a rozkládá slova podle sluchu - pozná jednotlivá písmena ve vztahu k jim odpovídajícím hláskám, rozlišuje písmo tiskací a psací - skládá a čte všechny druhy slabik - skládá a čte všechny druhy slov - respektuje základní komunikační pravidla v rozhovoru - pečlivě vyslovuje a opravuje výslovnost - plynule čte slova ve větách, rozlišuje je sluchem i zrakem - správně řadí slova ve větě, slabiky ve slově a hlásky ve slabice - používá znaménka ve slovech i větách - čte správně dlouhé a krátké samohlásky - správně odpovídá na kontrolní otázky - rozpozná členění textů - naslouchá pohádkám, příběhům, vypráví podle obrázkové osnovy, dramatizuje - recituje básničky, zná říkadla, rozpočítadla - rozumí mluveným pokynům přiměřené složitosti - v krátkých mluvených projevech správně dýchá a volí vhodné tempo řeči - uvolňuje si ruku, nacvičuje správné držení těla, držení psacího náčiní - píše čáry, oblouky, zátrhy, vlnovky - rozlišuje písmo psací a tiskací - píše správné tvary písmen, spojuje písmena a slabiky, píše interpunkční znaménka - dodržuje správné pořadí písmen, píše podle diktátu slova a jednoduché věty - píše velká písmena u vlastních jmen osob a na počátku věty - dodržuje úhlednost písma a zachovává hygienické a pracovní návyky	Čtení a literární výchova: - rozvoj fonetického sluchu, sluchová syntéza, analýza - písmena malá, velká, tiskací, psací - slabiky otevřené, zavřené, trojpísmenné - slova – čtení otevření slabik ve slovech, čtení zavřených slabik na konci slov, slova se skupinou dvou souhlásek, čtení slov se slabikotvornými souhláskami, slova s písmenem ě, se skupinami di, ti, ni a se shluky souhlásek - hlasité čtení jednoduchých vět se správnou intonací - uspořádání slov ve větě - interpunkční znaménka - délka samohlásek - porozumění přečteným větám - nadpis, článek, řádek, odstavec - poslech, vyprávění, dramatizace - recitace - prosba, poděkování, omluva, blahopřání, pozdrav, oslovení Psaní: - příprava na psaní - psaní prvků písmen a číslic - písmo psací a tiskací - psaní – písmeno, slabika, slovo - diktát slov, jednoduchých vět - velké počáteční písmeno u vlastních jmen osob a prvního slova věty	• OSV 1

ČESKÝ JAZYK – 2. ročník

Výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata
Žák: - vyjadřuje se ústně i písemně, tvoří krátké souvislé projevy, píše jednoduché věty - rozlišuje věty oznamovací, tázací, rozkazovací a přací - řadí věty podle děje - určí nadřazenost a podřazenost slov - řadí slova ve větě tak, aby věta dávala smysl - rozlišuje hlásky, výslovnost krátkých a dlouhých samohlásek, psaní i-y po měkkých a tvrdých souhláskách - vyjmenuje řadu písmen jdoucích po sobě, řadí slova podle abecedy - zdůvodňuje a správně píše znělé a neznělé souhlásky uvnitř a na konci slov: b – p, d – t, d' – t', z – s, ž – š, v – f, h – ch - dělí slova na konci řádku podle stavby slova - aplikuje v praxi výslovnost a psaní slov se skupinami dě, tě, ně, bě, pě, vě, mě - vyjmenuje slovní druhy, pozná podstatná jména, slovesa a předložky v textu - rozlišuje obecná a vlastní jména, dodržuje pravidla psaní vlastních jmen osob a zvířat - užívá slušné oslovení, prosbu a poděkování - pojmenuje předměty a popíše jejich vlastnosti - píše věcně i formálně správně jednoduchá sdělení, dodržuje posloupnost děje - plynule (bez slabikování) přečte jednoduchý text - užívá správný slovní přízvuk - čte s porozuměním nahlas i potichu - soustředěně naslouchá čtenému textu - spojuje obsah textu s ilustrací - vypráví, dramatizuje a domýšlí příběhy - recituje básně - orientuje se v textu - čte pohádky, knihy o přírodě, věcech, vypráví o nich - píše písmena a číslice podle normy psaní - správně spojuje písmena a slabiky - používá znaménka ve slovech i větách - opisuje a přepisuje jednoduché texty, užívá velká písmena ve slovech i ve větě	Mluvnice: - věta jednoduchá, souvětí - druhy vět - pořadí vět v textu - věta, slovo – slovo souřadné, nadřazené, podřazené - pořádek slov ve větě - slovo, slabika, hláska, písmeno, rozdělení hlásek - abeceda - znělé a neznělé souhlásky na konci a uvnitř slov - slabikotvorné r a l - význam slabiky pro dělení slov - písmeno ě ve slovech - slovní druhy: podstatná jména, slovesa, předložky - vlastní jména osob a zvířat Sloh: - základní formy společenského styku - jednoduchý popis - děj – základ vypravování Čtení a literární výchova: - plynulé čtení jednoduchých textů - slovní přízvuk - čtení hlasité a tiché - soustředěný poslech čtených textů, poezie a prózy - text a ilustrace, ilustrátor - vyprávění, dramatizace pohádek a povídek - poezie: báseň, verš, rým - próza: vypravěč, děj - individuální četba Psaní: - tvary písmen abecedy - spojování písmen, slabik - umíst'ování diakritických znamének - opis, přepis	

ČESKÝ JAZYK – 3. ročník

Výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata
Žák: - rozliší věty a souvětí - spojuje věty, doplňuje souvětí - určí počet vět v souvětí - vyhledá ve větách základní skladební dvojice - třídí slova podle významu, vyhledává slova souznačná a protikladná - rozlišuje slabiky, hlásky, určuje počet slabik - vyslovuje slova se správným přízvukem - vyjmenuje vyjmenovaná slova, používá jejich znalost v praktických cvičeních - určí ve větě slovní druhy - skloňuje podstatná jména, rozlišuje číslo jednotné a množné, rod mužský, ženský a střední - při psaní jmen osob, zvířat, měst, vesnic, hor, řek dodržuje pravidla pravopisu - určí osobu, číslo a čas, časuje slovesa v čase přítomném, minulém a budoucím - dodržuje slovosled ve větách - sestaví nadpis a člení projev - pojmenovává předměty a děje - tvoří otázky - vypravuje podle obrázků - popisuje ústně i písemně jednoduché předměty a činnosti - vybere a použije vhodné výrazy - vytvoří a použije jednoduchou osnovu - požádá o informaci, podá stručné informace (i telefonicky), uvítá návštěvu a rozloučí se, sděluje prání, pozdravy, píše pohlednice, dopis - čte plynule věty a souvětí, člení text - čte rychle, s porozuměním, předčítá, využívá čtenářské dovednosti - používá četbu jako zdroj informací - vypráví pohádky, povídky, dramatizuje, domýšlí příběhy, vyjadřuje své postoje k přečtenému, přednáší básně nebo úryvky prózy - orientuje se v textu dětských knih, charakterizuje literární postavy, vyjadřuje své postoje ke knize	Mluvnice: - věta jednoduchá a souvětí - věta a jednoduchá a její stavba - základní skladební dvojice - nauka o slově – slovo a skutečnost, synonyma, slova protikladná, slova příbuzná - hláskosloví - stavba slova - vyjmenovaná slova po b, l, m, p, s, v, z - slovní druhy – ohebné, neohebné - podstatná jména - vlastní jména osob, zvířat, měst, vesnic, hor a řek - slovesa – pojmenování děje, tvary sloves, časování Sloh: - stylizace a kompozice - členění jazykového projevu - souvislé jazykové projevy - otázky a odpovědi - reprodukce textu - vypravování - popis - osnova - společenský jazyk a jeho formy Čtení a literární výchova: - plynulé čtení, členění textu - rychlé čtení, tiché a hlasité - četba jako zdroj poznatku o přírodě současnosti a minulosti - práce s literárním textem - besedy o knihách - základy literatury - využití poezie, prózy, divadla, literatury umělecké věcné a dětské, výtvarného doprovodu i ilustrací	• OSV11 • MuV 2
- dodržuje hygienické návyky správného psaní - pracuje s chybou, v chybně napsaném textu opraví chyby (tvary písmen, pravopis, interpunkční znaménka) - píše čitelně, úhledně, přiměřeně rychle - provádí průběžnou i závěrečnou kontrolu vlastního písemného projevu - napíše krátký dopis, adresu - vyplní lístek, telegram	Psaní: - upevňování správných tvarů písmen a číslic - psaní římských číslic - úprava zápisu - kontrola vlastního projevu - dopis, adresa - vyplňování formulářů	

ČESKÝ JAZYK – 4. ročník

Výstup žáka	Učivo	Průřezová témata
Žák: - užívá různé podoby slova, rozlišuje slova podle významu, rozpozná slova spisovná a nespisovná, poznává slova citově zabarvená – slova mazlivá a hanlivá - rozlišuje část předponovou, příponovou - rozpoznává předpony a předložky, pravopis jejich psaní - uvědoměle používá i-y po obojetných souhláskách uvnitř slov u vyjmenovaných a příbuzných slov - poznává slovní druhy neohebné - skloňuje podstatná jména - vyhledává infinitiv v textu, určuje osobu číslo a čas, časuje slovesa v oznamovacím způsobu - rozlišuje způsob oznamovací, rozkazovací a podmiňovací - určuje větu jednoduchou a souvětí, spojuje jednoduché věty v souvětí spojovacími výrazy - určuje podmět a přísudek - píše správně i-y v příchestí minulém - ovládá pravopis vlastních jmen států, ulic, zeměpisných názvů - rozlišuje přímou řeč a větu uvozovací - užívá vhodných jazykových prostředků - sestavuje osnovu, tvoří nadpisy, člení text na odstavce - dodržuje následnost dějové složky - vypracuje popis rostliny, zvířete, věci - napíše telegram, dopis (včetně adresy), SMS zprávu - předvede telefonování v různých modelových situacích - čte správně, uvědoměle, plynule a dostatečně rychle, přirozeně intonuje, používá správný přízvuk slovní i větný, člení věty, frázuje, dbá na barvu a sílu hlasu - vyhledává informace v učebnicích, encyklopediích a slovnících, využívá poznatků z četby v další školní činnosti - čte potichu delší texty, reprodukuje jejich obsah - dramatizuje, k dramatizaci využívá loutky, maňásky, domýšlí literární příběhy - vyjadřuje své pocity z četby - využívá školní knihovnu, vede čtenářský deník - navštěvuje divadelní a filmová představení, beseduje o nich - objasní zadané literární pojmy	Mluvnice: - nauka o slově, hlásková podoba slova, význam slova, slova jednoznačná, mnohoznačná, slova spisovná a nespisovná, slova citově zabarvená - stavba slova – kořen, předpona a přípona - předložky - vyjmenovaná slova po b, f, l, m, p, s, v, z - slovní druhy – ohebné, neohebné - vzory podstatných jmen - infinitiv sloves, určité slovesné tvary - slovesné způsoby - stavba věty - podmět a přísudek - shoda podmětu s přísudkem - vlastní jména – zeměpisné názvy, jména ulic a jména států – jednoslovná - přímá řeč, nepřímá řeč Sloh: - stylizace a kompozice - osnova, nadpis, členění projevu - vypravování - popis rostlin, zvířat a věcí - formy společenského styku Čtení a literární výchova: - rozvoj techniky čtení - čtení textů uměleckých a populárně naučných - tiché čtení s porozuměním - tvořivá práce s literárním textem - práce s dětskou knihou - výběr četby podle osobního zájmu - divadelní a filmová představení - základy literatury - poezie: lyrika, epika, rytmus, - próza: pověst, povídka - hlavní postavy - rozhovory o knihách, besedy o ilustracích	• OSV 8 • MeV 1 • MeV 4

ČESKÝ JAZYK – 5. ročník

Výstup žáka	Učivo	Průřezová témata
Žák: - používá český jazyk jako nástroj dorozumívání - určuje kořen, předponu a příponu, vyznačuje slovtvorné základy, jak byla slova odvozena, dodržuje pravopis – užívá správné koncovy - doplňuje předpony a přípony podle smyslu - používá odůvodnění pravopisu s přihlédnutím ke tvoření slov, osvojuje si spisovnou výslovnost a pravopis souhláskových skupin - rozlišuje základní význam předpon - používá předložky v praxi - v praxi rozlišuje skupiny bě – bje, vě – vje, pě - využívá znalost vyjmenovaných slov v praktických cvičeních - píše pravopisně správně vlastní jména - rozlišuje a určuje slovní druhy - určuje pád, číslo, rod, vzor, skloňuje podle vzoru - rozpozná druhy přídavných jmen - píše pravopisně správně přídavná jména - rozezná mluvnické kategorie sloves - používá správné tvary podmiňovacího způsobu - nahrazuje podstatná jména zájmeny, vyhledá je v textu - určuje základní větné členy, rozvíjející skladební dvojice - vyhledá různé podmínky - užívá několikanásobných podmětů ve větách - píše správně i-y v koncovkách přičestí minulého - určuje věty jednoduché, spojuje věty v souvětí - píše správně věty uvozovací, užívá interpunkci v přímé řeči - užívá vhodných spojovacích výrazů - pracuje s Pravidly českého pravopisu	Mluvnice: - mateřský jazyk – prostředek dorozumívání - stavba slova – odvozování slov předponami a příponami, části slova, kořen – společný pro všechna příbuzná slova - souhláskové skupiny na styku předpony nebo přípony a kořene - přídavná jména odvozená od podstatných jmen, zakončena na s – ský–ští - zdvojené souhlásky – předpony s, z , vz - předložky s, z - skupiny bě – bje, vě – vje, pě, mě – mně (bje, vje – tam, kde se setká předpona ob, v, s kořenem na je) - dělení slov na konci řádků - pravopis i-y po obojetných souhláskách (mimo koncovku) - vlastní jména – víceslovné názvy států, jména národností, názvy uměleckých děl, novin a časopisů - tvarosloví – slovní druhy - mluvnické kategorie podstatných jmen - přídavná jména - slovesa - podmiňovací způsob - zájmena – jejich druhy - zájmena osobní - číslovky - skladba – základní a rozvíjející větné členy - podmět vyjádřený a nevyjádřený - podmět několikanásobný - přísudek slovesný, shoda podmětu s přísudkem - věta jednoduchá a souvětí - přímá řeč – nepřímá řeč Sloh: - reprodukce jednoduchých textů - vypravování - popis předmětu, děje, pracovního postupu - dopis - SMS zpráva, e-mail - tiskopisy: poštovní poukázky, průvodky, podací listky - vyjadřování v běžných komunikačních situacích Čtení a literární výchova: - výrazné hlasité čtení uměleckých i naučných textů - výrazné čtení s prvky uměleckého přednesu - předčítání textu, recitace – rým, verš, sloka - volná reprodukce přečteného textu - zápis textu, tvorba vlastních textů - dramatizace, scénky	• MuV 3 • MeV 2 • MeV 3
- sestavuje osnovu textů, odlišuje tvrzení od mínění - předvede dovednost vypravovat - popíše předmět, děj, pracovní postup, vlastní osobu - napíše dopis (ve správném sledu jeho částí) - sestaví SMS zprávu a e-mailovou zprávu na základech stručnosti a výstižnosti textu - používá tiskopisy a dokáže je vyplnit - kultivovaně se dorozumívá ve škole i mimo školu		
- čte plynule, s porozuměním, nahlas i potichu přiměřeně náročné texty, vyjádří své pocity z přečteného textu a názory o něm - čte procítěně s prvky uměleckého přednesu - předčítá texty, recituje básně, vyhledává a vymýšlí rýmy - rozumí přiměřeně složitému sdělení, zapamatuje si jeho smysl, reprodukuje text, rozlišuje podstatné od méně podstatného, vyjadřuje své názory, tvoří literární text na		

dané téma - zaznamenává zajímavé myšlenky, vymýšlí texty, vede čtenářský deník - dramatičuje povídky, pohádky, využívá maňásky, loutky - orientuje se v dětské literatuře, zaujímá postoj k literárním postavám, pozná záměr autora a hlavní myšlenku a porovnává ilustrace různých výtvarníků - navštěvuje divadelní a filmová představení, beseduje o nich, hodnotí je - orientuje se v odborných textech, včetně tabulek a grafů, využívá různých zdrojů informací, slovníky, encyklopedie, katalogy, internet - při jednoduchém rozboru literárních textů používá základní literární pojmy - zná významné autory a kulturní instituce regionu	- besedy o knihách - divadelní a filmová představení, televizní tvorba - porozumění různým druhům textů věcné i odborné literatury - základy literatury - poezie: lyrika, epika, přenášení významů, přirovnání - próza: čas a prostředí děje, hlavní a vedlejší postavy, řeč - kulturní život regionu – významní autoři, kulturní instituce	• EtV 8
--	---	---

2. stupeň

Obsahové vymezení vyučovacího předmětu

I na 2. stupni je výuka rozdělena na tři tematické oblasti – jazykovou, komunikační a slohovou a literární výchovu.

Jazyková výchova:

žáci získávají základy systematického jazykového vzdělání potřebného pro osvojování poznatků v dalších oblastech vzdělávání, prohlubují si obecné intelektové dovednosti, např. dovednost porovnávat různé jevy a jejich shody a odlišnosti, třdit je podle určitých hledisek a dospívat k zobecnění, učí se vyhledávat a ověřovat potřebné informace v literatuře, slovnících, encyklopediích, v tištěné podobě i na internetu.

Komunikační a slohová výchova:

žáci se učí vnímat a chápat různá jazyková sdělení, číst s porozuměním, kultivovaně psát a mluvit, učí se výstižně formulovat a sdělovat své myšlenky s ohledem na komunikační situaci a prostředí, učí se rozumět různým typům textů v tištěné i elektronické podobě, jež se vztahují k nejrůznějším situacím, a kriticky posuzovat jejich obsah, zejména rozpoznat manipulaci v mluvené, písemné i elektronické podobě a dokázat na ni adekvátně reagovat.

Literární výchova:

žáci poznávají prostřednictvím vhodné četby v tištěné i elektronické podobě základní literární druhy, učí se vnímat jejich specifické znaky, postihovat umělecké záměry autora, učí se formulovat vlastní názory na přečtené dílo, rozvíjejí své základní čtenářské návyky a schopnost vytvářet vlastní literární texty, žáci dospívají k takovým poznatkům a prožitkům, které mohou pozitivně ovlivnit jejich postoje a životní hodnotovou orientaci.

Učivo uvedené v učebních osnovách je v rámci školy závazné. Zařazení rozšiřujícího učiva zváží vyučující s ohledem na specifika konkrétní třídy a individuální potřeby žáků.

Do výuky jsou formou integrace průběžně zařazována průřezová témata v souvislosti s aktuálními situacemi a problémy současného světa. Jedná se o následující průřezová témata:

- **Osobnostní a sociální výchova (OSV):** Sociální rozvoj – Komunikace, Morální rozvoj – Hodnoty, postoje, praktická etika.
- **Výchova demokratického občana (VDO):** Občanská společnost a škola
- **Mediální výchova (MV):** Tematické okruhy receptivních činností – Kritické čtení a vnímání mediálních sdělení; Interpretace vztahu mediálních sdělení a reality; Vnímání autora mediálních sdělení; Fungování a vliv médií ve společnosti; Tematické okruhy produktivních činností – Tvorba mediálního sdělení; Práce v realizačním týmu.
- **Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech (VMEGS):** Jsme Evropané.
- **Environmentální výchova (EV):** Lidské aktivity a problémy životního prostředí, Vztah člověka k prostředí.

Osobnostní a sociální výchova prolíná celou výukou českého jazyka, komunikace a literatury.

Časové vymezení vyučovacího předmětu

Vyučovací předmět Český jazyk a literatura se realizuje ve všech ročnících 2. stupně ZŠ v této hodinové dotaci:

Ročník Počet hodin	2. stupeň			
	6	7	8	9
	4+1	4	4+1	3+1

Organizační vymezení předmětu

Český jazyk je vyučován z větší části v nedělených třídách. V případě, že se část výuky odehrává v rámci školního tematického projektu, jsou žáci rozděleni podle určeného klíče. Vyučování předmětu probíhá v kmenové učebně třídy, školní knihovně nebo v počítačové pracovně. Během školního roku navštíví žáci městskou knihovnu. Žáci navštíví alespoň dvakrát za školní rok kulturní akci v souvislosti s probíraným obsahem literární výchovy. Jsou zařazeny krátkodobé třídní projekty na aktuální témata, kde žáci uplatní znalosti a prohloubí své dovednosti získané v předmětu.

Výchovné a vzdělávací strategie

Učitel se při veškerých činnostech cíleně zaměřuje také na rozvíjení a hodnocení klíčových kompetencí žáků.

KOMPETENCE K UČENÍ vést žáky k zodpovědnosti za své vzdělávání, umožnit žákům osvojit si strategii učení a motivovat je pro celoživotní učení	➤ volíme zajímavá témata pro zpracování referátů a tím motivujeme žáky k vyhledávání, třídění a využívání informací z různých zdrojů, a to jak z ústních sdělení, tak z tištěných textů, encyklopedií i z elektronických médií ➤ motivujeme žáky k tomu, aby portfolio své četby programově doplňovali o tituly náročnějších děl a různých žánrů ➤ podněcujeme zájem žáků o jazyk a literaturu a o zvýšení své jazykové kultury tím, že je motivujeme k účasti v jazykových, literárních a recitačních soutěžích ➤ motivujeme je k tomu, aby se podíleli na organizaci soutěží ve škole ➤ zadáváním vhodných úkolů rozvíjíme tvořivé schopnosti žáků a motivujeme je k vlastní literární tvorbě
KOMPETENCE K ŘEŠENÍ PROBLÉMŮ podněcovat žáky k tvořivému myšlení, logickému uvažování a k řešení problémů	➤ zadáváním vhodných úloh na řešení stylizačních problémů vedeme žáky k samostatné práci s odbornou literaturou a dalšími informačními zdroji ➤ zadáváním úkolů souvisejících s realizací etnografické exkurze vedeme žáky k tomu, aby z různých variant volili řešení efektivní

KOMPETENCE KOMUNIKATIVNÍ vést žáky k otevřené, všestranné a účinné komunikaci	➤ navozením náročnějších komunikačních situací umožňujeme žákům praktické využití osvojených komunikačních dovedností ➤ zařazujeme do výuky tematicky vymezené diskuse, v nichž mají žáci možnost uplatnit vlastní názory, vhodně argumentovat, korigovat svá stanoviska a vhodně reagovat na názory jiných ➤ zapojujeme žáky do spolupráce s realizačními týmy školních médií a tím je motivuje k tomu, aby se tvorbou příspěvků pro tato média aktivně zapojili do života školy
KOMPETENCE SOCIÁLNÍ A PERSONÁLNÍ rozvíjet u žáků schopnost spolupracovat, pracovat v týmu, respektovat a hodnotit práci vlastní i druhých KOMPETENCE OBČANSKÉ vychovávat žáky jako svobodné občany, plnit si své povinnosti, uplatňující svá práva a respektující práva druhých, jako osobnosti zodpovědné za svůj život, své zdraví a za své životní prostředí, jako ohleduplné bytosti, schopné a ochotné účinně pomoci v různých situacích	➤ zapojujeme žáky do tvorby pravidel pro diskuse (včetně diskusí virtuálních) a vedeme je k respektování a dodržování přijatých pravidel ➤ pravidelným zařazováním různě náročných řečnických cvičení do výuky vedeme žáky k získávání potřebné sebedůvěry pro vystupování na veřejnosti ➤ výběrem jazykově a obsahově hodnotných textů přibližujeme žákům význam české literatury jako kulturního dědictví národa ➤ výběrem vhodných témat motivujeme žáky k tvorbě příspěvků pro místní média, jimiž by se aktivně zapojovali do života obce
KOMPETENCE PRACOVNÍ vést žáky k pozitivnímu vztahu k práci, naučit žáky používat při práci vhodné materiály, nástroje a technologie, naučit žáky chránit své zdraví při práci, pomoci žákům při volbě jejich budoucího povolání	➤ zadáváním vhodných témat slohových úkolů vedeme žáky k úvahám o jejich budoucím povolání ➤ zařazujeme do výuky úkoly na procvičení slohových útvarů (dopis, životopis, žádost – i v elektronické podobě) důležitých pro pracovní uplatnění a pro úspěšné absolvování pracovního pohovoru

Očekávané výstupy vzdělávacího oboru (OVO) Český jazyk a literatura 2. stupeň ZŠ

1. KOMUNIKAČNÍ A SLOHOVÁ VÝCHOVA

Očekávané výstupy

žák

- 1.1 odlišuje ve čteném nebo slyšeném textu fakta od názorů a hodnocení, ověřuje fakta pomocí otázek nebo porovnáváním s dostupnými informačními zdroji
- 1.2 rozlišuje subjektivní a objektivní sdělení a komunikační záměr partnera v hovoru
- 1.3 rozpoznává manipulativní komunikaci v masmédiích a zaujímá k ní kritický postoj
- 1.4 dorozumívá se kultivovaně, výstižně, jazykovými prostředky vhodnými pro danou komunikační situaci
- 1.4 odlišuje spisovný a nespisovný projev a vhodně užívá spisovné jazykové prostředky vzhledem ke svému komunikačnímu záměru
- 1.5 v mluveném projevu připraveném i improvizovaném vhodně užívá verbálních, nonverbálních i paralingválních prostředků řeči
- 1.6 zapojuje se do diskuse, řídí ji a využívá zásad komunikace a pravidel dialogu
- 1.7 využívá základy studijního čtení – vyhledá klíčová slova, formuluje hlavní myšlenky textu, vytvoří otázky a stručné poznámky, výpisky nebo výtah z přečteného textu; samostatně připraví a s oporou o text přednese referát
- 1.8 uspořádá informace v textu s ohledem na jeho účel, vytvoří koherentní text s dodržováním pravidel mezivětného navazování
- 1.9 využívá poznatků o jazyce a stylu ke gramaticky i věcně správnému písemnému projevu a k tvořivé práci s textem nebo i k vlastnímu tvořivému psaní na základě svých dispozic a osobních zájmů

Učivo

- 1.1 čtení – praktické (pozorné, přiměřeně rychlé, znalost orientačních prvků v textu), věcné (studijní, čtení jako zdroj informací, vyhledávací), kritické (analytické, hodnotící), prožitkové
- 1.2 naslouchání – praktické (výchova k empatii, podnět k jednání), věcné (soustředěné, aktivní), kritické (objektivní a subjektivní sdělení, komunikační záměr mluvčího, manipulativní působení projevu, zvukové prostředky souvislého projevu a prostředky mimojazykové), zážitkové
- 1.3 mluvený projev – zásady dorozumívání (komunikační normy, základní mluvené žánry podle komunikační situace), zásady kultivovaného projevu (technika mluveného projevu, prostředky nonverbální a paralingvální); komunikační žánry: připravený i nepřipravený projev na základě poznámek nebo bez poznámek, referát, diskuse
- 1.4 písemný projev – na základě poznatků o jazyce a stylu, o základních slohových postupech a žánrech; vyjádření postoje ke sdělovanému obsahu, vlastní tvořivé psaní (komunikační žánry: výpisek, žádost, soukromý a úřední dopis, objednávka, teze, strukturovaný životopis, pozvánka, charakteristika, subjektivně zabarvený popis, výklad, úvaha)

2. JAZYKOVÁ VÝCHOVA

Očekávané výstupy

žák

- 2.1 spisovně vyslovuje česká a běžně užívaná cizí slova
- 2.2 rozlišuje a příklady v textu dokládá nejdůležitější způsoby obohacování slovní zásoby a zásady tvoření českých slov, rozpoznává přenesená pojmenování, zvláště ve frazémech
- 2.3 samostatně pracuje s Pravidly českého pravopisu, se Slovníkem spisovné češtiny a s dalšími slovníky a příručkami
- 2.4 správně třídí slovní druhy, tvoří spisovné tvary slov a vědomě jich používá ve vhodné komunikační situaci
- 2.5 využívá znalostí o jazykové normě při tvorbě vhodných jazykových projevů podle komunikační situace
- 2.6 rozlišuje významové vztahy gramatických jednotek ve větě a v souvětí

2.7 v písemném projevu zvládá pravopis lexikální, slootovorný, morfologický i syntaktický ve větě jednoduché i souvětí

2.8 rozlišuje spisovný jazyk, nářečí a obecnou češtinu a zdůvodní jejich užití

Učivo

2.1 **zvuková stránka jazyka** – zásady spisovné výslovnosti, modulace souvislé řeči (přízvuk slovní a větný), intonace, členění souvislé řeči (pauzy, frázování)

2.2 **slovní zásoba a tvoření slov** – slovní zásoba a její jednotky, slohové rozvrstvení slovní zásoby, význam slova, homonyma, synonyma, obohacování slovní zásoby, způsoby tvoření slov

2.3 **tvarosloví** – slovní druhy, mluvnické významy a tvary slov

2.4 **skladba** – výpověď a věta, stavba věty, pořádek slov ve větě, rozvíjející větné členy, souvětí, přímá a nepřímá řeč, stavba textu

2.5 **pravopis** – lexikální, morfologický, syntaktický

2.6 **obecné poučení o jazyce** – čeština (jazyk národní, jazyk mateřský), skupiny jazyků (slovanské – především slovenština – a jiné, jazyky menšinové), rozvrstvení národního jazyka (spisovné a nespisovné útvary a prostředky), jazyk a komunikace (jazyková norma a kodifikace, kultura jazyka a řeči, původ a základy vývoje češtiny, jazykové příručky)

3. LITERÁRNÍ VÝCHOVA

Očekávané výstupy

žák

3.1 uceleně reprodukuje přečtený text, jednoduše popisuje strukturu a jazyk literárního díla a vlastními slovy interpretuje smysl díla

3.2 rozpoznává základní rysy výrazného individuálního stylu autora

3.3 formuluje ústně i písemně dojmy ze své četby, návštěvy divadelního nebo filmového představení a názory na umělecké dílo

3.4 tvoří vlastní literární text podle svých schopností a na základě osvojených znalostí základů literární teorie

3.5 rozlišuje literaturu hodnotnou a konzumní, svůj názor doloží argumenty

3.6 rozlišuje základní literární druhy a žánry, porovná je i jejich funkci, uvede jejich výrazné představitele

3.7 uvádí základní literární směry a jejich významné představitele v české a světové literatuře

3.8 porovnává různá ztvárnění téhož námětu v literárním, dramatickém i filmovém zpracování

3.9 vyhledává informace v různých typech katalogů, v knihovně i v dalších informačních zdrojích

Učivo

3.1 **tvořivé činnosti s literárním textem** – přednes vhodných literárních textů, volná reprodukce přečteného nebo slyšeného textu, záznam a reprodukce hlavních myšlenek, interpretace literárního textu, dramatizace, vytváření vlastních textů, vlastní výtvarný doprovod k literárním textům, způsoby interpretace literárních a jiných děl

3.2 **základy literární teorie a historie** – struktura literárního díla (námět a téma díla, literární hrdina, kompozice literárního příběhu), jazyk literárního díla (obrazná pojmenování; zvukové prostředky poezie: rým, rytmus; volný verš), literatura umělecká a věcná (populárně-naučná, literatura faktu, publicistické žánry)

3.3 **literární druhy a žánry** – poezie, próza, drama, žánry lyrické, epické, dramatické v proměnách času – hlavní vývojová období národní a světové literatury, typické žánry a jejich představitelé

Český jazyk a literatura – 6. ročník

Výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata
Žák: - Pracuje s jazykovými příručkami a slovníky - Vyhledává informace a aktivně je užívat - Rozlišuje spisovný jazyk, nářečí a obecnou češtinu a zdůvodnit jejich užití - Sluchově rozlišuje hlásky - Rozlišuje spisovnou a nespisovnou výslovnost, intonaci, tempo řeči, pauzy, frázování - Využívá vhodné jazykové prostředky pro danou situaci - Komunikuje výstižně, kultivovaně - Vytvoří slova příbuzná - Rozlišuje předponu a předložku - Odůvodňuje a píše správně zdvojené souhlásky, skupiny bě–bje, vě–vje, ..., předpony s-, z-, vz-, předložky s, z, i/y po obojetných souhláskách - Aplikuje shodu podmětu s přísudkem v písemné podobě - Určuje vzájemné vztahy ve větě a postavení základních a rozvíjejících větných členů - Odlišuje větu jednoduchou od souvětí - Používá vhodné spojovací výrazy (dle významu) - Určuje slovní druhy plnovýznamových slov - Užívá je v gramaticky správných tvarech ve svém mluveném a písemném projevu - Pracuje s abstraktními typy pod. jm., různými typy vlastních jmen - Vyhledává a rozlišuje pod. jm. pomnožná, hromadná, látková - Skloňuje pod. jm. podle vzorů s ohledem na pravopis - Rozlišuje 3 druhy příd. jm. a zvládnout je v pravopisných jevech - Užívá jmenných tvarů příd. jm. bez pravopisných obtíží - Stupňuje příd. jm. s ohledem na pravopis - Správně třídí druhy zájmen a číslovek - Tvoří jejich spisovné tvary a vědomě jich používá ve vhodné komunikační situaci - Skloňuje zájmena a nezaměňovat jejich tvary - Určuje slovesné kategorie - Vhodně používá slovesné tvary - Tvoří a rozlišuje podmiňovací způsob přítomný a minulý	Mluvnice: - Jazyk a jeho útvary - Jazykověda a její složky - Jazykové příručky - Zvuková stránka jazyka: hláskosloví, spisovná a nespisovná výslovnost, čtení zdvojených souhlásek, slovní přízvuk, zvuková stránka slova (hlavní, vedlejší), zvuková stránka věty (melodie, důraz, tempo, pauzy) - Stavba slova a pravopis (pouze v rámci opakování učiva): slovotvorný základ, předpona, přípona, slova příbuzná, střídání hlásek při odvozování, skupiny hlásek při odvozování, zdvojené souhlásky, skupiny bě–bje, vě–vje, pě, mě–mně, předpony s-, z-, vz-, předložky s, z, i/y po obojetných souhláskách - Skladba: základní větné členy (shoda podmětu s přísudkem), rozvíjející větné členy (předmět, příslovečné určení, přívlastek), věta jednoduchá a souvětí, určování vět hlavních a vedlejších, spojování vět nejobvyklejšími spojovacími výrazy - Tvarosloví: slovní druhy, podstatná jména (konkrétní, abstraktní, pomnožná, hromadná, látková), rozlišování jmen obecných a vlastních (pravopis), jména osobní a místní, skloňování jmen v regionu, pravopis: koncovky pod. jm. podle vzorů (v rámci opakování učiva) - Příd. jm.: druhy (tvrdá, měkká, přívlastňovací) včetně procvičování pravopisu a skloňování (v rámci opakování učiva), jmenné tvary, stupňování (2. a 3. stupeň) - Zájmena: vyhledávání a určování, zájmena: já, ten, náš, on, ona, ono, můj, tvůj, svůj, její, skloňování zájmen ukazovacích a přívlastňovacích – orientačně - Číslovky: druhy, užívání a jejich skloňování - Slovesa: mluvnické kategorie: osoba, číslo, způsob, čas, tvary podmiňovacího způsobu přítomného a minulého	

- chápe pojmy, rozlišuje realitu od fantazie - uceleně reprodukuje text - vyhledává v literárních příručkách - orientuje se a vyhledává informace- encyklopedie, příručky, internet - chápe vztah literatury a lidové slovesnosti - pochopení literatury jako odkazu našich předků přibližující dobu, v níž žili - umí rozlišit základní literární druhy - získává kladný vztah k přírodě - respektování hodnot zvyků a tradic - chápe význam ochrany kulturního a historického dědictví - chápe význam lidské soudržnosti - respektuje a toleruje práva druhých - formuluje ústně i písemně své dojmy z četby - chápe humor jako životní nutnost - pozná a umí použít základní umělecké prostředky - hodnotí situaci, zaujímá postoj k hrdinům - umí se orientovat v knihovně	Literatura: - literatura – věcná X umělecká - národní X světová - funkce (estetická, poznávací, výchovná, společenská, zábavná) - lidová slovesnost – rčení, přísloví, pranostiky, říkadla, hádanky, lidové divadlo, lidové písně, anekdoty - literární druhy – epika, lyrika, drama - literární žánry – epické – bajky (Ezop, J. de La Fontaine, I. A. Krylov, I. Olbracht, M. Macourek, J. Žáček) - báje (E. Petiška, R. Mertlík, I. Olbracht, V. Cibula, E. Frynta) - pověsti (A. Jirásek, V. Cibula) - pohádky (kouzelné, zvířecí, legendární, novelistické) - lidové (K. J. Erben, B. Němcová, J. Lada, bratři Grimmové) - autorské (H. K. Andersen, J. Werich, K. Čapek, F. Nepil, P. Šrut, Z. Svěrák, A. Goldflam, M. Macourek) - dobrodružné příběhy – znaky, druhy (historické, detektivní, cestopisné...), autoři (E. Štorch, K. May, M. Twain, J. London, J. Foglar) - humoristická literatura (K. Poláček, V. Stekláč) - lyrické – typy lyriky (milostná, přírodní, úvahová, historická...) - verš, rým, sloka - jazykové prostředky (metafora, básnické přirovnání, personifikace) - epigram (K. H. Borovský), epitaf, óda, hymnus (chvalozpěv), alegie, píseň (lidová, umělá) - lyricko-epické – balada (fantastické – K. J. Erben, sociální – J. Wolker) - romance - drama – jednání: výstup, prolog, epilog - žánry (tragédie, komedie, činohra) - hudebně-dramatické žánry (opera, opereta, muzikál) - komiks (J. Foglar – Rychlé šípy)	
--	--	--

- dbá na správnou stavbu textu - využívá jazykových prostředků k oživení (přímá řeč, dějová slovesa, ich-forma, přítomnost historická...) - ovládá grafickou úpravu – odstavce, členění - dokáže vytvořit logicky uspořádaný návod - je schopen pracovat podle nákresu a plánu - umí rozlišit pojmy zpráva, oznámení - zvládá jejich praktické využití - umí nalézt podstatu věci, hlavní myšlenku textu - umí vytvořit stručné výpisky nebo výtah z přečteného textu - vhodně stylizuje a formuluje text - rozlišuje druhy dopisů	Sloh: - vypravování - popis (předmětu, osoby, pracovních postupů, děje) - zpráva, oznámení - jak se učíme - výpisky, výtah - dopis	• OSV 8
--	---	---

Český jazyk a literatura – 7. ročník

Výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata
Žák: - rozlišuje věty podle postoje mluvčího a používá náležitá rozdělovací znaménka - rozlišuje (zdůvodňuje) věty dvojčlenné a jednočlenné - vyhledává, tvoří a používá větné členy holé, rozvitě a několikanásobné - vyhledává podmět a určuje slovní druh, kterým je vyjádřen - vyhledává přísudek a určuje druh přísudku - rozlišuje druhy přívlastku vzhledem k interpunkci v textu - určuje druhy vět na základě zvládnutí větných členů - nahrazuje větný člen vedlejší větou a opačně - vyhledává spojovací výrazy - ovládá interpunkci ve větě jednoduché a v souvětí (viz Učivo – obsah)	Mluvnice: - skladba: druhy vět podle postoje mluvčího (oznamovací, tázací, rozkazovací, přací), věty zvolací, - otázky doplňovací a zjišťovací - věty dvojčlenné a jednočlenné (i s nevyjádřeným podmětem) - větné členy holé, rozvitě, několikanásobné - určování podmětu a slovního druhu, kterým je vyjádřen (spojky, vztažné zájmeno, příslovce) - podmět: vyjádřený, nevyjádřený, všeobecný - určování přísudku a slovního druhu, kterým je vyjádřen (slovesný, jmenný se sponou, jmenný beze spony, slovesný složený) - rozvíjející větné členy: přívlastek (shodný, neshodný, těsný, volný), přístavek, doplněk - druhy vedlejších vět: podmětná, přísudková, předmětná, příslovečná (místní, časová, způsobová, měrová, příčinná – důvodová, účelová, podmínková, přípustková), přívlastková, doplňková	

- ověřuje správné psaní velkých písmen (orientace v hlavním městě, regionu, vyhledávat v textech) - prakticky používá odchylné tvary pod. jm. označující části lidského těla - rozlišuje vhodné užívání zájmen vztažných - převádí slovesa do trpného rodu (činného rodu) - vyhledává v textu neohebná slova a rozlišuje je - využívá příslovečných spřezek - rozezná pojem příslovečná spřezka x předložka + pod. jm. - nahrazuje příslovce s opačným významem (podobným významem) - rozlišuje předložku x příslovce - volí nejvhodnější předložky a spojky - využívá částic a citoslovcí pro oživení textu - chápe správný význam slov - používá Slovník spisovné češtiny - vyhledává a vysvětluje rčení (využití v mluvených projevech) - rozlišuje slova jednoznačná a mnohoznačná (určuje významy) - využívá termínů z ostatních vyučovacích předmětů - tvořivě využívá jazykových prostředků pro oživení textu ve slohových a literárních útvarech - pracuje s publicistickými útvary - ovládá způsoby obohacování slovní zásoby - rozlišuje a příklady v textu doloží nejdůležitější způsoby obohacování slovní zásoby a zásady tvoření českých slov - posuzuje užívání složených slov (rozdíl mezi Čj a Nj) - rozlišuje zkratky x slova zkratková - v písemných projevech používá známé zkratky a slova zkratková - v textech zná jejich význam - používá pojmy z oblasti prózy a poezie - rozlišuje základní literární útvary - uvědomuje si důležitost znalosti historie - umí porovnat literární text s historickou realitou - umí reprodukovat přečtené - vysvětlí úlohu bible v literatuře	- interpunkce ve větě jednoduché (oslovení, citoslovce, několikanásobný větný člen, přístavek, přívlastek volný) a v souvětí (mezi větami hlavními a větami vedlejšími) - tvoření vět – stavba textová tvárosloví: - psaní velkých písmen (procvičování a ověřování) - odchylné tvary některých pod. jm. označující části těla - skloňování a procvičování tvarů jenž, jež - slovesný rod (činný, trpný) - slova neohebná: příslovce (stupňování, příslovečné spřezky), předložky, spojky, částice, citoslovce Význam slov: věcný význam slov (práce se Slovníkem spisovné češtiny), slovo a sousloví, rčení, slova jednoznačná a mnohoznačná, odborné názvy, názvosloví, synonyma, homonyma, slova citově zabarvená - slovní zásoba a tvoření slov: slovní zásoba a způsoby jejího obohacování - tvoření slov (příponami, předponami) u pod. jm., příd. jm., sloves (odvozováním, přechylováním, skládáním, zkracováním - zkratky a slova zkratková) Literatura: - próza (povídka, román, fantasy, sci-fi, biografická literatura, cestopis) - poezie (metafora, metonymie, druhy rýmů, epiteton, oxymorón, limerik, nonsens, sociální balady, romance) - starověká literatura – písemnictví Mezopotámie - Epos o Gilgamešovi - písemnictví Indie - Bible (Starý zákon, Nový zákon) - Antika (Homér, Naso, Aischylos, Sofoklés, Eurípides, Aristofanés)	
--	--	--

Český jazyk a literatura– 8. ročník

Výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata
Žák: - rozlišuje významové vztahy gramatických jednotek ve větě a v souvětí - určuje významový poměr mezi větami, mezi členy několikanásobného větného členu - používá souřadných spojek; doplňuje spojovací výrazy - vyhledává různé příklady spojovacích výrazů a určit je - zvládá pamětně spojovací výrazy - rozlišuje souvětí podřadné a souřadné - ovládá interpunkci v souvětí/ve větě jednoduché (viz Učivo - obsah) - využívá znalostí o významovém poměru při komunikaci - rozlišuje různé způsoby tvoření slov - pracuje s různými typy slovníků a jazykových příruček - porozumí slovům cizího původu a nahrazuje je slovy domácími - spisovně vyslovuje a gramaticky správně píše běžně užívaná cizí slova (obecná, vlastní) - tvoří spisovné tvary slov - samostatně pracuje s jazykovými příručkami - užívá cizích vlastních jmen v textu (literatura, zeměpis, dějepis ...) - tvoří spisovné tvary sloves a vědomě jich používá ve svém ústním a písemném projevu - vyhledává (z literárních textů) přechodníky a tvoří jejich podoby - v písemném projevu zvládne pravopis lexikální, slovtvorný, morfologický i syntaktický ve větě jednoduché i v souvětí - má přehled o slovanských jazycích - pracuje s ukázkami slovanských jazyků - rozliší spisovný jazyk, nářečí, obecnou češtinu - zdůvodní jejich užití ve vhodné komunikační situaci - převádí text z nespisovné podoby do spisovné a naopak - samostatně, souvisle a subjektivně zhodnotí písemný i mluvený projev - poznává literární (umělecké) směry a jejich nositele v české i světové literatuře	Mluvnice: - skladba: - věta jednoduchá a souvětí, druhy vedlejších vět, významový poměr mezi souřadně spojenými větami hlavními, souvětí souřadné (hlavní věty v poměru slučovacím, odporovacím, stupňovacím, vylučovacím, příčinném, důvodovém, důsledkovém) - významový poměr mezi jednotlivými členy v několikanásobném větném členu - souvětí podřadné a souřadné - interpunkce v souvětí: oddělování vedlejších vět vložených do vět hlavních, spojení vět hlavních, souřadně spojené věty dvojitými výrazy - interpunkce ve větě jednoduché: samostatný větný člen, vsuvka - nauka o slovní zásobě: - tvoření slov: různé způsoby, slova přejatá, jejich výslovnost a pravopis - tvarosloví: - nepravidelnosti u pod. jm. - skloňování jmen přejatých a cizích jmen vlastních - zájmena – týž, tentýž - slovesný vid (vidové dvojice) - slovesné třídy a vzory - přechodník (přítomný, minulý) - pravopis koncovek jmen a sloves, další pravopisné jevy - jazyk a jeho kultura: - slovanské jazyky (západní, jižní, východní) - útvary českého jazyka Literatura: - osvícenství (J. Swift, D. Defoe) - preromantismus (J. W. Goethe, F. von Schiller) - romantismus (G. G. Byron, W. Scott, A. S. Puškin, N. V. Gogol, V. Hugo, A. Dumas st., K. H. Mácha, K. J. Erben)	

- rozumí odkazu NO - rozumí touze národů po svébytnosti - chápe propojení české literatury se světovou - prezentuje ústně i písemně přečtený text - pochopení automatického textu - zařadí základní liter. směry a jejich výrazné představitele - chápe význam České moderny pro vznik moderní české literatury - chápe podstatu společenských poměrů a jejich vliv na nadstavbu – literaturu - rozpozná základní rysy výrazného individuálního stylu autora - interpretuje přečtený text, vlastní, interpretuje smysl díla - pochopí nesmyslnost války (řešení sporů násilím), pojem ztracené generace - vyhledává informace - poznání jak ovlivňuje společensko-ekonomická situace tvorbu spisovatelů a básníků - pochopení souvislostí mezi národní a světovou literaturou - pochopení nesmyslnosti války, zvrácenost rasových teorií, xenofobie - využívá poznatků o jazyce a stylu ke správnému písemnému projevu i k vlastnímu tvořivému psaní - umí rozlišit charakteristiku vnější, vnitřní, přímou, nepřímou - respektuje a toleruje práva druhých - rozlišuje subjektivní a objektivní sdělení - je schopen vyjádřit subjektivní vztah k přírodě - využívá básnických figur a tropů - je schopen uspořádat informace v textu s ohledem na jeho účel - umí vytvářet stručné poznámky nebo výpisky z určeného textu - využívá každodenní verbální a neverbální komunikaci jako nástroj jednání v různých situacích ve vztahu k druhým - je schopen samostatně řešit úkoly a formulovat vlastní názor - prakticky využívá osvojené slohové útvary - zapojuje se do diskuse, je schopen diskusi řídit - vyjadřuje vlastní úsudky a postoje k určitým jevům a skutečnostem	- národní obrození – příčiny, úkoly - J. Jungmann, J. Dobrovský, F. Palacký - Česká expedice (V. M. Kramerius) - české divadlo (M. Kopecký, V. K. Klicpera) - F. L. Čelakovský, J. K. Tyl, K. H. Borovský, B. Němcová) - realismus (N. V. Gogol, F. M. Dostojevskij, L. N. Tolstoj, H. de Balzac, Ch. Dickens, M. Twain, B. Němcová, K. H. Borovský, J. Arbes, J. Neruda, K. Světlá, A. Jirásek) - Ruchovci (S. Čech) - Lumírovci (J. V. Sládek, J. Vrchlický) - realistické drama (L. Stroupežnický, A. a V. Mrštíkové) - naturalismus (E. Zola) - literatura přelomu 19. a 20. století – umělecké směry (symbolismus, dekadence, impresionismus) - tzv. „prokletí básníci“ - Česká moderna (J. S. Machar, A. Sova, O. Březina) - anarchističtí buřiči (F. Šrámek, V. Dyk, P. Bezruč, F. Gellner) - meziválečná literatura – světová (R. Rolland, A. de S. – Exupéry, M. Remarque, G. B. Shaw, E. Hemingway, J. Steinbeck) - česká (J. Hašek, K. Čapek, E. Bass, I. Olbracht, K. Poláček, V. Vančura, J. Wolker, J. Voskovec a J. Werich) - proletářská literatura, poetismus, surrealismus Sloh: - charakteristika - líčení - výklad, výtah, výpisky - úvaha	
--	--	--

- využívá český jazyk ke zpracování informací a prezentaci postojů a názorů a k osvojování cizích jazyků - užívá základní pravidla veřejné komunikace, dialogu a argumentace		
---	--	--

Český jazyk a literatura – 9. ročník

Výstupy žáka	Učivo	Průřezová témata
Žák: - rozlišuje spisovný jazyk, nářečí, obecnou češtinu a zdůvodňuje jejich užití ve vhodné komunikační situaci či písemné podobě - pracuje s ukázkami textu literatury starší a současné (rozdíly) - správně vyslovuje hlásky, hláskové skupiny - dodržuje přízvuk slovní a větný - člení souvislou řeč (pauzy, frázování) - zvládá intonaci - ovládá pravopisná pravidla pro pravopis (viz Učivo – obsah) - určí věcný význam slov - rozlišuje různé způsoby obohacování slovní zásoby - pracuje se slovníky: Encyklopedický slovník, Etymologický slovník, Slovník cizích slov - naznačí stavbu slova - zvládne tvoření českých slov - dělí slova při písemném dělení - určuje druhy slov - rozlišuje pod. jm. konkrétní, abstraktní, pomnožná, hromadná, látková, obecná, vlastní - vyhledává, určuje a ve správných tvarech užívá slov ohebných - správně užívá slov neohebných - nahrazuje ve slohových pracích tvary - slovesa být plnovýznamovými slovesy	Mluvnice: - řeč, jazyk, projev mluvený, psaný - jazyky slovanské, čeština (jazyky menšinové) - útvary českého jazyka - kultura jazyka a řeči - vývoj jazyka (starší literatura, současná, neologismy) - zvuková stránka jazyka: základy fonetiky, spodoba znělosti, přízvuk, větná melodie, spisovná výslovnost - pravopis: procvičování ú/ů, s/z, i/y, bě/bje, vě/vje, pě, mě/mně, dělení slov, velká písmena, vlastní jména – procvičování pravopisu vlastních jmen (populárních osobností z historie i současnosti) - slovní zásoba a význam slova: slovo a sousloví, slohové rozvrstvení slovní zásoby - význam slova: jednoznačná, mnohoznačná, synonyma, homonyma, antonyma, slova domácí, mezinárodní, odborné názvy - význam základní, druhotný, obrazný - tvoření slov: stavba slova (kořen – přípona – předpona a koncovka) - různé způsoby tvoření slov - kořen slov – použití při písemném dělení slov - tvarosloví: slovní druhy, slova ohebná, neohebná, pod. jm. konkrétní, abstraktní, pomnožná, hromadná, látková, pod. jm. obecná, vlastní, příd. jm. a jejich druhy, stupňování příd. jm., druhy zájmen a číslovek, pomocné sloveso být, druhy příslovčí, stupňování, příslovečné spřežky, druhy předložek a spojek, mluvnické významy jmen a sloves, přechodníky (přítomné) vyskytující se v běžné řeči	

- určuje mluvnické kategorie u jmen a sloves - nachází příklady přechodníku přítomného v běžné řeči - rozliší věty podle postoje mluvčího s použitím náležitých rozdělovacích znamének - zvládne ve větě jednoduché a v souvětí jednotlivé náležitosti (viz Učivo – obsah) - pracuje s texty složitěho souvětí + plní dané úkoly - v písemných i mluvených projevech volí správný slovosled - v písemném projevu zvládne pravopis lexikální, slovotvorný, morfologický i syntaktický ve větě jednoduché i v souvětí - pozná reportáž - jednoduše popisuje strukturu a jazyk liter. díla, vlastními slovy interpretuje smysl díla - rozpozná základní rysy výrazného individuálního stylu autora - orientuje se v problematice politického dění po II. světové válce - dokáže rozeznat tendenční prvky v literatuře tzv. „socialistického realismu“ - formuluje své názory na umělecké dílo - rozlišuje literární druhy a žánry, pozná jejich funkci, uvede výrazné představitele - vyhledává informace v různých typech katalogů, knihovnách, internetu a jiných zdrojích - orientuje se v informačních zdrojích - porovnává různá ztvárnění tématu (literární x televizní, filmové zpracování) - rozlišuje literaturu hodnotnou a konzumní, svůj názor doloží argumenty - je schopen zamyslet se nad možnostmi člověka, vědy a techniky - uvědomuje si možnosti ohrožení lidstva nerespektování vývojových zákonitostí (přírody, společnosti apod.) - je schopen vytvořit vlastní literární text podle vzoru uvedených autorů	- skladba: věty podle postoje mluvčího, mluvnický zápor - věta jednoduchá a souvětí, skladební dvojice, věty jednočlenné a dvočlenné - sponová slovesa - shoda přísudku s podmětem - přívlastek těsný, volný - doplněk a jeho zvláštnosti - věta hlavní a vedlejší, věta řídící a závislá - souvětí souřadné a podřadné, druhy vedlejších vět, druhy významového poměru mezi souřadnými spojenými větami nebo větnými členy, složité souvětí - řeč přímá a nepřímá - samostatný větný člen, vsuvka, oslovení, věta neúplná Literatura: - světová literatura 2. poloviny 20. století – poezie (J. Prévert, V. Vysockij,...) - próza (J. Clavell, G. Orwell, A. Složenicyn, R. Bradbury, J. Tolkien, C. S. Lewis,...) - drama (S. Beckett,...) - česká literatura 1945-1948 – poezie (J. Kolář, J. Kainar, J. Seifert, J. Čapek, F. Hrubín) - próza (J. Fučík, J. Drda) - drama (J. Voskovec a J. Werich) - česká literatura 1948 – pol. 50 let – poezie (I. Blatný, J. Zahradníček) - próza (V. Řezáč, E. Hostovský) - česká literatura 2. pol. 50. a 60. let – poezie (J. Skácel, O. Mikulášek, V. Hrabě, J. Kainar) - próza (A. Lustig, L. Fuks, J. Škvorecký, L. Aškenazy, J. Otčenášek) - drama (L. Smoljak a Z. Svěrák, J. Suchý a J. Šlitr) - česká literatura 70. a 80. let – oficiální, exilová, samizdatová - poezie (K. Kryl, J. Seifert, J. Žáček) - próza (B. Hrabal, O. Pavel, V. Páral, M. Kundera, J. Škvorecký, P. Kohout, L. Vaculík, E. Kantůrková) - absurdní drama (V. Havel) - divadla malých forem (Divadlo J. Címrmana, Semafor, Studio	• MeV 2
--	---	---

- odlišuje ve čteném či slyšeném projevu fakta od názorů, hodnocení, porovnává s dostupnými informačními zdroji - odlišuje spisovný a nespisovný projev - vhodně užívá verbálních a nonverbálních prostředků řeči - spolupracuje s příslušníky odlišných sociokulturních skupin - komunikuje výstižně, kultivovaně, užívá vhodné jazykové prostředky pro danou situaci - formuluje hlavní myšlenky textu, vyhledává klíčová slova, vytváří stručné poznámky - vytváří výpisky nebo výtah z přečteného textu - přednáší referát - zapojuje se do diskuse, řídí ji - dbá pravidel dialogu - rozlišuje publicistické útvary	Ypsilon, Divadlo na provázku,...) - česká literatura po roce 1989 (M. Viewegh, H. Pawlovská) Sloh: - vypravování – běžná komunikace, umělecká oblast - sloh - popis – předmětu, děje, pracovního postupu, líčení - sloh – charakteristika - sloh – tiskopisy, životopis, výklad, fejeton - sloh – výtah, výpisky, proslov, diskuse, ... - publicistické útvary - úvaha - kontrolní sloh	• EtV 8 • MeV 5 • MeV 6 • MeV 3
--	---	--